

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1958 r.

o sprawie określenia zasad współpracy Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z zainteresowanymi ministrami i kierownikami urzędów centralnych w dziedzinie gospodarki wodnej.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o utworzeniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Perspektywiczne plany gospodarki wodnej opracowuje, w ramach prac nad przygotowaniem perspektywicznego planu gospodarki narodowej, Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów oraz przy współpracy z Polską Akademią Nauk. Plany te będą opracowywane na podstawie materiałów własnych i uzyskanych z właściwych resortów i urzędów centralnych.

2. Na żądanie organów zainteresowanych ministrów i kierowników urzędów centralnych plany perspektywiczne powinny być udostępnione tym organom.

§ 2. 1. Zadania inwestycyjne w zakresie gospodarki wodnej i ściekowej co do inwestycji mających istotny wpływ na gospodarkę wodną będą wykazywane oddzielnie w założeniach inwestycji, w dokumentacji projektowo-kosztorysowej i w harmonogramach realizacji budowy.

2. Założenia inwestycji, dokumentacja projektowo-kosztorysowa i harmonogramy realizacji budowy w zakresie zadań, o których mowa w ust. 1, podlegają przed ich zatwierdzeniem uprzedniemu zaopiniowaniu przez właściwe terenowe lub centralne organy gospodarki wodnej. Opinia polega na stwierdzeniu zgodności danego zadania inwestycyjnego z planem perspektywicznym oraz celowości i możliwości jego realizacji ze względu na gospodarkę wodną.

3. Założenia, dokumentacja projektowo-kosztorysowa i harmonogramy realizacji ujęć służących do poboru wody powierzchniowej w ilości od 250.000 m³ do 1.000.000 m³ rocznie lub w ilości wprawdzie mniejszej od 250.000 m³ rocznie, lecz przekraczającej 10% średniego rocznego przepływu danego cieką, podlegają przed ich zatwierdzeniem uprzedniemu zaopiniowaniu przez właściwe terenowe organy gospo-

darki wodnej. Jeżeli ujęcie ma służyć do poboru wody powierzchniowej w ilości większej od 1.000.000 m³ rocznie, opinii udziela Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej.

4. Jeżeli w zaopiniowanych założeniach inwestycji, dokumentacji projektowo-kosztorysowej i harmonogramach realizacji budowy zajdzie potrzeba wprowadzenia zmian, mogących wywrzeć istotny wpływ na zaplanowaną ilość poboru wody lub warunki odprowadzania ścieków, zmiany te mogą być dokonane za zgodą właściwego organu opiniującego (ust. 2 i 3).

5. W wyjątkowo trudnych wypadkach organ opiniujący może od inwestora zażądać przedłożenia wypowiedzi rzeczoznawców, powołanych zgodnie przez inwestora i organ opiniujący.

§ 3. 1. Inwestycjami (zakładami, budowlami, urządzeniami) wodnymi, mającymi istotny wpływ na gospodarkę wodną, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są:

- 1) w dziedzinie wodnych melioracji:
 - a) regulacje cieków nizinnych o zlewni ponad 1.000 km²,
 - b) regulacje cieków górskich o zlewni ponad 200 km²,
 - c) zbiorniki otwarte, powstałe wskutek budowy zapór na ciekach wodnych,
 - d) urządzenia, które mają służyć do poboru wody powierzchniowej do nawodnień gruntów o powierzchni ponad 2.000 ha,
 - e) inwestycje na obszarach deficytowych pod względem zasobów wody lub zagrożonych deficytem, o ile mają służyć do poboru wody powierzchniowej do nawodnień gruntów o powierzchni ponad 100 ha;
- 2) w pozostałych dziedzinach:
 - a) kanały żeglowne i spławne,
 - b) zbiorniki wodne otwarte, powstałe wskutek budowy zapór na ciekach wodnych,
 - c) zakłady o sile wodnej,

- d) wszelkie budowle piętrzące, z wyjątkiem piętrzeń na rowach melioracyjnych,
- e) ujęcia służące do poboru wody powierzchniowej w ilości większej od 250.000 m³ rocznie lub w ilości wprawdzie mniejszej od 250.000 m³ rocznie, lecz przekraczającej 10% średniego rocznego przepływu danego ciekłu,
- f) istotne zmiany łóżyska lub brzegów wody płynącej,
- g) ujęcia służące do poboru wody podziemnej w ilości większej od 25 m³/godz.,
- h) urządzenia do oczyszczania, wykorzystania i odprowadzania z zakładów ścieków (sanitarnych, gospodarczych, przemysłowych i z wód opadowych), o ile ścieki te wywierają ujemny wpływ na odbiorniki,
- i) zimowiska, pochylnie i nabrzeża.

2. Wewnętrznej sieci urządzeń melioracyjnych, położonej między ujęciem wody do nawodnień a dolnym odbiornikiem, nie uważa się za mającą istotny wpływ na gospodarkę wodną.

3. Inwestycji służących gospodarce wodnej wewnątrz zakładów przemysłowych, komunalnych i kolejowych, a znajdujących się między doprowadzalnikiem i urządzeniami do oczyszczania ścieków, nie uważa się za mające istotny wpływ na gospodarkę wodną.

§ 4. 1. Projekty wstępne zakładów, budowli i urządzeń wodnych, których inwestorem będą jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej, powinny być uzgodnione z właściwymi terenowymi lub centralnymi organami administracji państwowej lub jednostek gospodarki społecznej, jeżeli mają istotny wpływ na ich interesy.

2. Założenia i dokumentacja projektowo-kosztorysowa elektrowni wodnych, których inwestorem będą jednostki podległe Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej, powinny być uzgodnione z właściwymi organami podległymi Ministrowi Górnictwa i Energetyki pod względem ich specjalności energetycznej. Budowa takich elektrowni podlega dodatkowo nadzorowi technicznemu właściwych organów Ministra Górnictwa i Energetyki.

§ 5. 1. Organy gospodarki wodnej mają prawo kontrolowania wykonywanych przez inne organy budowli, zakładów i urządzeń wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną. Organy te kontrolują zgodność wykonania w zakresie wynikającym z opinii, o której mowa w § 2 ust. 2 i 3, oraz z warunkami pozwolenia wodno-prawnego.

2. Kontrolę budowli, zakładów i urządzeń wodnych, wykonywanych na kompleksach ściśle wojskowych, przeprowa-

dza się według zasad, które ustali Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Na żądanie zainteresowanych organów organy gospodarki wodnej, które wykonują inwestycje wodne mające istotny wpływ na ich interesy, obowiązane są udzielać niezbędnych wyjaśnień oraz udostępniać zapoznanie się z budową.

§ 7. 1. Organy gospodarki wodnej mają prawo przeprowadzania kontroli wszelkich mających istotny wpływ na gospodarkę wodną zakładów, budowli i urządzeń wodnych w zakresie stanu technicznego, prawidłowego działania i wykorzystania.

2. Kontrolę zakładów, budowli i urządzeń wodnych, znajdujących się we władaniu organów wojskowych, przeprowadza się po uprzednim uzgodnieniu z zainteresowanymi organami Ministra Obrony Narodowej lub Ministra Spraw Wewnętrznych.

3. Na każde żądanie organu gospodarki wodnej użytkownicy zakładów, budowli i urządzeń wodnych obowiązani są przedkładać odpowiednie dokumenty i udzielać koniecznych wyjaśnień w zakresie gospodarki wodnej.

§ 8. Każdy organ administracji państwowej lub jednostki gospodarki społecznej, jeżeli poweźmie wiadomość o uszkodzeniu zakładu, budowli lub urządzenia wodnego, które grozi niebezpieczeństwem w razie przepływu wielkich wód, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym najbliższy organ gospodarki wodnej oraz użytkownika tego zakładu, budowli lub urządzenia wodnego.

§ 9. 1. Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej może w porozumieniu z właściwym ministrem lub kierownikiem urzędu centralnego powierzyć niektóre czynności pomocnicze z zakresu hydrologii i meteorologii (jak np. dokonywanie okresowych pomiarów przepływów wód) jednostkom organizacyjnym, które mają w terenie zorganizowaną odpowiednią służbę. Resort przejmujący te czynności ma prawo żądania zwrotu związanych z tym dodatkowych kosztów.

2. Na zasadach określonych w ust. 1 może być również powierzone wykonanie niektórych drobnych robót (jak np. ustawianie wodowskazów).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Żeglugi i Gospodarki Wodnej oraz zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz